

природні інтереси, встановлювати єдність взаємних прав і відповідальності держави й особи [3, с. 195-198].

Отже, в правовій державі усі публічні органи, які виконують виконавчі функції, в тому числі і суб'єкти публічної адміністрації які здійснюють адміністративно правове забезпечення правосуддя не просто пов'язані з законом. Вони є «зв'язаними» законом і не можуть виходити за його межі, практично у будь яких випадках, крім діяльності у стані виключних обставин обґрунтованих крайньою необхідністю. Що стосується суду то він не є «зв'язаними» законом. Суд (суддя) здійснює правосуддя відповідно до принципу верховенства права. Він може з метою забезпечення справедливості рішення користуватися іншими соціальними чи природними нормами права, крім формально діючого позитивістського законодавства.

Список використаних джерел:

1. Задорожна В. Сутність та ознаки правової держави, її прояви в Україні. Філософія. Культура. Життя. 2014. Вип. 40. С. 185-191.
2. Лебедева О. Правова держава: поняття та принципи. Альманах права. 2012. Вип. 3. С. 203–207.
3. Самофалов Л. Правова держава як фактор розвитку громадянського суспільства. Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . 2016. № 2. С. 189-198.
4. Іванищук А. Адміністративно-правове регулювання діяльності судової гілки влади: теорія і практика: монографія. Київ: Ун-т "Україна", 2014. 356 с.
5. Кічмаренко С. Поняття та зміст адміністративно-правового забезпечення незалежності судової влади в Україні. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2016. № 1. С. 33-38.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗМЕЖУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ АСПЕКТІВ НАДАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПОСЛУГ

Березневич Олексій Васильович

здобувач Науково-дослідного інституту публічного права

Поліцейські послуги є головним інститутом поліцейської діяльності [1], які, проте, не мають законодавчого визначення та сталого доктринального розуміння. Це, на наш погляд, знижує ефективність діяльності Національної поліції, не дає можливість громадянам адекватно, виходячи із засад зрозумілості та простоти, оцінювати службову діяльність поліцейських. Зважаючи на зазначені обставини, досліджувана тема є актуальною та затребуваною для науково-практичного застосування.

Ставлячи на перший план сервісні завдання Національної поліції, Закон № 580-VIII не розкриває категорійного розуміння та змісту поліцейських послуг. Тільки два рази в його нормах вживається аналізована нами категорія: по-перше, в контексті того, що Міністр

внутрішніх справ України забезпечує формування державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони та захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, а також надання поліцейських послуг та контролює її реалізацію поліцією; по-друге, що керівник поліції вносить на розгляд Міністра внутрішніх справ України пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки й порядку, охорони та захисту прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, надання поліцейських послуг. Уся діяльність поліції, зокрема при наданні поліцейських послуг, керується Конституцією України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Законом України «Про Національну поліцію» та іншими законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради, ухваленими відповідно до Конституції та законів, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України й іншими нормативно-правовими актами [2].

Що ж стосується Закону України від 6 вересня 2012 р. № 5203-VI «Про адміністративні послуги» то в ньому визначено, що «адміністративна послуга» – результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону [3].

Відповідно, виникає запитання: чи поширюється дія вищезазначених законів на поліцейські послуги? Чи зобов'язані поліцейські при наданні таких послуг дотримуватися правових засад (принципів, засобів) реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, передбачених у них? Часткову відповідь на ці запитання дають норми аналізованого Закону від 6 вересня 2012 р. № 5203-VI: стаття 2 визначає негативно, що його дія однозначно не поширюється на дізнання, досудове слідство й оперативно-розшукову діяльність, яку здійснюють посадові особи, органи та підрозділи Національної поліції; стаття 3 позитивно наголошує, що до адміністративних послуг також належить надання органами виконавчої влади, іншими державними органами, їх посадовими особами, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації витягів та виписок із реєстрів, довідок, копій, дублікатів документів та інші дії, які передбачені законом і стосуються підтвердження юридичного статусу чи факту для суб'єкта звернення або об'єкта, який перебуває в його власності, володінні чи користуванні.

Отже, можна узагальнити, що такий напрямок поліцейських послуг, як протидія злочинності у формі здійснення оперативно-розшукової [4] та слідчої діяльності [5], не регулюється нормами Закону України «Про адміністративні послуги». Що стосується інших складових поліцейських послуг, то однозначної та простої відповіді на поставлені питання, на наш погляд, немає. В окремих випадках норми закон України № 5203-VI будуть слухними при наданні поліцейських послуг, в інших їх використання буде проблематичним, недоцільним або навіть неможливим. Зокрема, за своєю реалізацією зазначені закони належно себе зарекомендували, коли результатом надання поліцейських послуг є ухвалення адміністративних актів. У тих же випадках, коли посадові особи Національної поліції

(органи, підрозділи) застосовують інші інструменти публічного адміністрування (наприклад, здійснюють фактичні дії у формі поліцейських заходів), норми зазначених законів застосовувати не можна. З цим для предмету нашого аналізу погодитися в повному обсязі неможливо.

Список використаних джерел:

1. Римаренко Ю. Поліція і поліцейська діяльність у цивілізаційному вимірі. Міжнародна поліцейська енциклопедія: понятійний апарат, концептуальні підходи, теорія та практика: у 10 т. Т. 1. Теоретико-методологічні та концептуальні засади поліцейського права та поліцейської деонтології. Київ: ІнЮре, 2003. 1231 с.
2. Про Національну поліцію. Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41. Ст. 379.
3. Про адміністративні послуги. Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 32. ст. 409.
4. Про оперативно-розшукову діяльність. Закон України від 18 лютого 1992 року № 2135-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 22, ст. 303.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. № 11-12, № 13. ст. 88

РОЗМЕЖУВАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВИХ ТА ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В УКРАЇНІ

Ільчишин Віталій Васильович,
здобувач наукового ступеня кандидата юридичних
наук

У сучасних умовах на територіях, наближених до лінії розмежування в окремих регіонах Луганської та Донецької областей, які були захоплені російськими терористами, успішно функціонують цивільно-військові адміністрації. Це відбулося об'єктивно, адже у 2014 році на певних територіях російськими терористами було знищено органи місцевого самоврядування та місцеві виконавчі органи. Після звільнення більшості територій від російського терористичного впливу для відновлення нормального функціонування місцевих органів публічного адміністрування потрібен певний час.

З метою недопущення управлінського вакууму та негативних наслідків цього у вигляді невиконання публічною владою своїх зобов'язань перед громадянами, Указом Президента України від 13 серпня 2015 року № 472 були створені військово-цивільні адміністрації (ВЦА) у певних районах і населених пунктах Донецької та Луганської областей з метою забезпечення громадського порядку і безпеки в умовах правового режиму воєнного стану [1].

Військово-цивільні адміністрації населених пунктів України виконують повноваження з управління територіями, що включають забезпечення безпеки,